

قال رسول الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ان الله تبارك وتعالى خلقنا من نور

منزلت امیرالمومنین علی(ع) از کتاب معجم الکلام

اثر حضرت آیت الله حاج سید محمد حسینی میلانی

<https://almilani.ir/emamali>

1- نام حضرت علی (علیه السلام) در قرآن در سوره الزُخْرَف = تَسْمِيَةُ عَلِيٍّ (ع) : تفسیر اهل
البيت ص 1055 - نسخه کتاب مجازی صفحه 239

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ حَم)

بِاسْمِ ذَاتِي الْإِلَهِيَّةِ وَبِاسْمِ رَحْمَانِيَّةِ الْوَاسِعَةِ وَرَحِيمِيَّةِ الْخَاصَّةِ بِأَوْلِيَائِي أِبْدَأُ الْوَحْيَ بِرَمَزِ حَاءِ مِيمٍ ،
مِنْ الْحُرُوفِ النَّوْرَانِيَّةِ

(وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ)

وَأَوْحِيَ إِلَيْكَ الْكِتَابَ الْوَاضِحَ الْبَلِيغَ وَبِعَظَمَتِي أَنَا جَعَلْتُ الْوَحْيَ قُرْآنًا يَقْرَؤُهُ عَلَيْكَ جِبْرَائِيلُ عَرَبِيًّا فِي
الْلفظِ لَعَلَّكُمْ أَيُّهَا الْعَرَبُ تَعْقِلُونَ الْوَحْيَ !!!

(وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيَّ حَكِيمٌ)

وَأِنَّهُ وَاضِحٌ فِي قَلْبِ الْقُرْآنِ وَفِي ضَمَنِ آيَاتِهِ بِاسْمِهِ وَصِفَتِهِ مَنْ هُوَ لَدِينَا وَعِنْدَنَا مِنَ الْأَوْلِيَاءِ
الْمُقَرَّبِينَ وَهُوَ بِالتَّكْوِيدِ عَلِيُّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (ع) حَكِيمٌ عَادِلٌ

ترجمه به فارسی :

به نام ذات من که الهی است و به نام صفت رحمانیت و اسعه من و صفت رحیمیت خاص من نسبت
به دوستانم ، با رمز «حاء، میم» که از حروف نورانی هستند، وحی را آغاز می کنم و به تو کتاب
روشن و بلیغ را وحی می کنم و به عظمت خودم این کتاب را خواندنی قرار دادم، جبرئیل آن را با
لفظ عربی بر تو می خواند تا شاید شما ای قوم عرب آن وحی را دریابید همانا روشن و واضح در
قلب قرآن و در ضمن آیات آن به نام و صفت آن کس که نزد ما از اولیای مقرب است اشاره شده و
او یقیناً علی امیرالمومنین علیه السلام است که حکیم و عادل است.

2- علی (ع) : معجم الکلام - التسلسل 808 - نسخه کتاب مجازی صفحه 356

ترجمه به فارسی :

علی (ع)

علی پسر عمران پسر شیبیه الحمد پسر عمرو العلاء هاشم است. مادرش فاطمه دختر اسد پسر هاشم است که فرزندش را در کعبه مقدس به دنیا آورد. از ناحیه خداوند متعال به فاطمه ندا داده شد که وارد خانه من بشو در حالی که به مریم فرمود از خانه‌ام بیرون برو که این خانه برای عبادت است نه زایمان! دیوار کعبه برای فاطمه شکافته شد، وارد کعبه شد و فرزندش را به دنیا آورد. حوا، آسیه، مریم و حوریهان بهشتی نزد او حاضر شدند. او از 13 رجب تا 15 رجب به مدت سه روز در میهمانی خدا بود. در این مدت دیگران هر چقدر تلاش کردند درب کعبه را باز کنند نتوانستند. همه قریش جمع شده بودند. ناگهان دیدند دیوار مستجار شکافته شد و فاطمه بنت اسد همراه با علی خارج شد. ابوطالب (ع) کلام معروف خود را گفت: «پروردگارا! ای صاحب تاریکی شب ...». پاسخ او در لوحی سبزرنگ آمد که روی آن نوشته شده بود: «نام او از مکان رفیع و بلند تعیین شده؛ "علی" نامی است که از علو و بلندی گرفته شده است.»

زمانی که پسرعمویش محمد(ص) او را در آغوش گرفت چشمانش را به روی او گشود در حالی که لبخند می‌زد و بر او سلام کرد. به علی فرمود بخوان یا علی! او شروع به خواندن سوره مؤمنون کرد در حالی که هنوز قرآن بر پیامبر اکرم نازل نشده بود. روح او در نهان با تمام پیامبران همراه بود و در ظاهر فقط با پیامبر اکرم(ص) بود. علی (ع) چشم بینای خداوند، دست گشوده خداوند و گوش شنوای خداوند است. او شیر خداوند است. او قرآن ناطق است. علی همیشه با حق است و حق همیشه با علی است. علی برادر پیامبر اکرم، پسرعموی او، همسر دختر او و وصی او است. او پدر نوه های رسول خدا حسن و حسین علیهما السلام است. او امام یکتاپرستان، امیر مؤمنان، رهبر روسفیدان و پاسفیدان [کنایه از وضوگیرندگان]، رییس دین و قاتل پیمان شکنان و ستمگران و خوارج و کافران و مشرکان است. اگر شمشیر او نبود دین به پا داشته نمی‌شد. او در سال 45 در شب قدر در مسجد کوفه به دست بدبخت‌ترین فرد جهان ابن ملجم مرادی ملعون به شهادت رسید.

3- الامامة : معجم الکلام - التسلسل 10 - نسخه کتاب مجازی صفحه 18

ترجمه به فارسی :

امامت

امامت یعنی در ادامه نبوت، خداوند متعال از باب لطف خود، فردی را برای ولایت بر تمام مردم معین کند. امامت، ولایت تکوینی و تشریحی کامل بر مردم و جانشینی بر حق پس از پیامبر است. امامت، مشروط به عصمت است. زیرا خداوند در قرآن می‌فرماید: «عهد من به ستمکاران

نمی‌رسد.»

4- الامام : معجم الکلام – التسلسل 11 – نسخه کتاب مجازی صفحه 19

ترجمه به فارسی :

امام

امام، همان کسی است که خداوند برای امامت، ولایت و جانشینی پس از پیامبر برگزیده است. پیامبر اکرم(ص) او را به این مقام منصوب کرده است و معصومین آن را اعلام کرده‌اند. امام، در تمام عمرش، معصوم از گناه صغیره و کبیره و از اشتباه و سهو و فراموشی است. او ولایت تکوینی و تشریحی را با هم دارد. به همین دلیل معجزاتی از او سر می‌زند. او احکام قرآن و سنت صحیح را اجرا می‌کند. امام، قطب عالم امکان و واسطه فیض و وجود بین خداوند و مردم است. او ولی مطلق بر مردم است.

5- امیرالمؤمنین : معجم الکلام – التسلسل 14 – نسخه کتاب مجازی صفحه 20

ترجمه به فارسی :

امیر المؤمنین

این صفت، لقب مخصوص امام علی بن ابی طالب علیه السلام است که رسول اکرم(ص) در چند موضع، به ایشان اعطا فرمودند. استفاده از این لقب برای هیچ کس غیر او حتی فرزندان او جایز نیست. پس فقط علی، امیر المؤمنین است.

6- ابوالحسن : معجم الکلام – التسلسل 37 – نسخه کتاب مجازی صفحه 29

ترجمه به فارسی :

ابو الحسن

«ابو الحسن» اگر بدون قید استعمال شود کنیه امام امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام، پدر امام حسن علیه السلام است. اما گاهی برای امام موسی بن جعفر علیه السلام و فرزندش امام علی بن موسی الرضا علیه السلام و امام هادی پدر امام حسن عسکری علیهما السلام نیز استفاده می‌شود.

7- آية الله العظمى : معجم الکلام - التسلسل 68 - نسخه کتاب مجازی صفحه 40

ترجمه به فارسی :

آية الله العظمى

این صفت، لقب مخصوص امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام است که رسول اکرم(ص) به ایشان نهاده است. زیرا او بزرگترین نشانه خداوند در عالم وجود است. در یکی از زیارت‌نامه‌هایی که از معصومین وارد شده است امام را با این لقب خطاب می‌کنیم. پس تنها مصداق حقیقی این لقب، امیرالمؤمنین است. شیعیان، این لقب را گاهی مجازاً برای مرجع تقلید استعمال می‌کنند؛ زیرا او بزرگترین نشانه‌ای است که مردم از او تقلید می‌کنند.

8- البيعه : معجم الکلام - التسلسل 84 - نسخه کتاب مجازی صفحه 50

ترجمه به فارسی :

بیعت

بیعت، قرارداد پذیرش ولایت شرعی و پیمانی دینی است؛ بدین شکل که دست خود را به نشانه پابندی به عقیده دراز می‌کند و متعهد می‌شود که اگر لازم شد، در راه عقیده، فداکاری نماید. پیامبر اکرم(ص) در سال ششم هجری از مسلمانان در نزدیکی درخت معروف، بیعت گرفتند که بیعت رضوان نامیده شد. ایشان در مسیر بازگشت از حج آخر، در غدیر خم برای ولایت علی(ع) از مسلمانان بیعت گرفتند. پس از کشته شدن عثمان، بلافاصله مردم با علی بیعت کردند. پس از به شهادت رسیدن امیرالمؤمنین با امام حسن (ع) و پس از شهادت او با امام حسین(ع) بیعت کردند. مردم با امام رضا(ع) نیز برای ولایت عهدی بیعت کردند. امام مهدی(ع) در حالی قیام خواهد کرد که در بیعت هیچ فردی نیست و از مردم بیعت خواهد گرفت. ما هر روز بیعت خود را با او تجدید می‌کنیم تا خداوند ما را از یاران او قرار دهد.

9- الخلافة : معجم الکلام - التسلسل 370 - نسخه کتاب مجازی صفحه 169

ترجمه به فارسی :

خلافت

خلافت یعنی جانشینی پس از پیامبر اکرم(ص) و ولایت تکوینی و تشریحی بر مردم که از ناحیه خداوند متعال تعیین می‌شود. خداوند می‌فرماید: «من جانشینی روی زمین قرار می‌دهم.» رسول خدا ثقلین یعنی دو چیز گران‌بها را پس از خود، جانشین قرار داد و در غدیر خم خلافت علی را رسماً اعلام نمود. همچنین نام دوازده امام را اعلام کرد. خلافت از ناحیه خداوند تعیین می‌شود و به شورا و انگذار نشده است. زیرا خداوند فرموده: «آنان اختیار امر خود را ندارند.»

10- خُم : معجم الکلام – التسلسل 372 – نسخه کتاب مجازی صفحه 170

ترجمه به فارسی :

خُم

برکه‌ای است بین مکه و مدینه و محلی است که راه حاجیان شامی و یمنی و مصری و عراقی از هم جدا می‌شود. رسول خدا (ص) در حج آخر سخنان معروفی را در این محل برای حاجیان ایراد فرمودند. آیه تبلیغ را برای آنان تلاوت کردند و آنچه را خداوند درباره علی امیر المؤمنین (ع) نازل کرده ابلاغ کردند. اعلام کردند که خداوند علی را خلیفه پس از ایشان قرار داده و به بیعت با او دستور داده است. فرمودند: «هر که من مولای او هستم علی مولای اوست. خداوند هر که او را دوست دارد دوست بدار و هر که با او دشمن است دشمنش باش.» همه حاضران با او بیعت کردند. آیه نازل شد: «امروز دینتان را برای شما کامل کردم و نعمتم را بر شما تمام نمودم و به اسلام به عنوان دین برای شما رضایت دادم.»

11- شاهنشاه : معجم الکلام – التسلسل 555 – نسخه کتاب مجازی صفحه 246

ترجمه به فارسی :

شاهنشاه

شاهنشاه یعنی فرمانروای فرمانروایان که از القاب امیرالمؤمنین(ع) است و رسول خدا(ص) این لقب را بر او نهاده است: «تو شاهنشاه مؤمنان هستی.» علامه امینی در کتاب الغدیر این روایت را نقل فرموده ولی متأسفانه شاهان ایران، این لقب را غصب کردند.

12- الشیعة : معجم الکلام – التسلسل 582 – نسخه کتاب مجازی صفحه 270

ترجمه به فارسی :

شیعه

شیعیان، مسلمانان مؤمنی هستند که به امامت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) اعتقاد دارند و او را وصی بلافصل پیامبر اکرم(ص) می‌دانند. آنان از علی(ع) پیروی کردند و به ولایت او و یازده امام از فرزندان او تمسک کردند. شیعیان از زمان رسول خدا (ص) به این نام شناخته می‌شدند. ایشان درباره شیعیان و علی فرمودند: «علی و شیعیانش در روز قیامت رستگارانند.» شیعیان مشهور در میان صحابه عبارتند از: عمار بن یاسر، مقداد بن اسود، حذیفه بن یمان، سلمان محمدی، ابوذر غفاری، عبدالله بن عباس و صدها نفر دیگر. شیعیان امروز، بیشتر از 300 میلیون نفر هستند و حکومتشان در ایران است. آنان در مناطق خلیج فارس، عراق، هند، پاکستان، ترکیه، لبنان و سایر مناطق ساکن هستند. اکثریت شیعیان، دوازده امامی هستند ولی شیعیان زیادی در یمن و اندکی اسماعیلی مذهب در هند وجود دارند.

13- صوت العدالة : معجم الکلام – التسلسل 657 – نسخه کتاب مجازی صفحه 297

ترجمه به فارسی :

صدای عدالت

این وصف، لقب مخصوص امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) است؛ زیرا او ندای عدالت الهی و انسانی و تجلی‌بخش عدالت اسلام است. اوست که عدالت قرآن را اجرا نمود و در تمام زندگی‌اش، به اندازه مویی از عدالت جدا نشد. او قربانی عدالت شد و در راه عدالت و مبارزه با ظلم و تجاوز در محراب، به شهادت رسید. صدای او همواره با نسل‌ها همراه بود و در تاریخ، جاودانه شد. عدالت به نام او نامیده شد؛ می‌گویند: «عدالت، عدالت علی است.»

14- الغدير : معجم الکلام – التسلسل 845 – نسخه کتاب مجازی صفحه 372

ترجمه به فارسی :

غدیر

پیمان غدیر، پیمانی است که با آن، دین کامل شد، نعمت تمام شد و با این بیعت، خداوند اسلام را به عنوان دین پذیرفت. غدیر، بیعت ولایت، امامت و خلافت برای علی (ع) پس از رسول خدا (ص) است که خداوند، این بیعت را بر هر زن و مرد مسلمانی واجب کرده و ابلاغ آن را به رسول خدا(ص) واگذار کرده است؛ با این آیه شریفه: «ای رسول! آنچه از ناحیه پروردگارت به تو نازل

شد [درباره علی] ابلاغ کن. اگر انجام ندهی رسالت را ابلاغ نکرده‌ای و خداوند تو را از مردم حفظ می‌کند.»

پس رسول خدا (ص) هنگام بازگشت از حج آخر در 18 ذی الحجه سال 10 هجری، در جُحفه کنار غدیر خم در میان مردم سخنرانی کردند و آنچه درباره علی (ع) نازل شد را ابلاغ نمودند و آنان را شاهد بر گفتار خود و خداوند را شاهد بر آنان قرار دادند.

120 هزار نفر از حجاج از مدینه آمده بودند و هزاران نفر همراه با علی بن ابی طالب (ع) از یمن آمده بودند. منبری از جهاز شتران ساختند و رسول خدا (ص) از آن بالا رفتند. علی را بلند کردند و همگان او را دیدند. فرمودند: «آیا من نسبت به شما، از خودتان اولی و برتر نیستم؟» پاسخ دادند: «بله ای رسول خدا» فرمودند: «هر که من مولای او هستم علی مولای اوست. خداوند هر که او را دوست می‌دارد دوست بدار و هر که با او دشمنی می‌کند دشمن بدان. هر که او را یاری می‌کند یاری‌اش کن و هر که او را خوار می‌کند خوارش نما.»

سپس از منبر پایین آمدند و به مردم دستور دادند با علی برای ولایت و خلافت پس از ایشان بیعت کنند. مردان و زنان، همگی با علی (ع) بیعت کردند. عمر به علی (ع) گفت: «مبارک است علی! مولای من و مولای هر مرد و زن مؤمن شدی.» هیچ کس جز حارث ملعون از بیعت خودداری نکرد. حارث از خدا خواست که اگر پیامبر صادق است عذابی بر او نازل شود. صاعقه بر او وارد شد و او در مکان خود کشته شد و آیه «سأل سائل بعذاب واقع ...» نازل شد.

همه با علی بیعت کردند اما اصحاب سقیفه، بیعت را پس از وفات رسول خدا (ص) شکستند و همان‌طور که قرآن می‌گوید به گذشته خویش برگشتند: «اگر او [پیامبر] بمیرد یا کشته شود آیا به گذشته خویش برمی‌گردید؟» اما شیعیان این روز را عیدی جاودان می‌دانند و هر ساله کنار مرقد شریف امام، اجتماعی با شکوه تشکیل می‌دهند و برای ولایت، تجدید بیعت می‌کنند. تمام شیعیان در هر نقطه‌ای این روز را جشن می‌گیرند. بسیاری از شعرا از آن روز تا امروز، این رویداد بزرگ را به صورت شعر درآورده اند. در همان روز، حسان بن ثابت برخاست و قصیده خود را خواند. ابتدای این قصیده چنین است: «روز غدیر پیامبرشان در خم ندا می‌دهد: ندای رسول را بشنو! ...»

علامه امینی کتاب «الغدیر» را تألیف کرد و در آن نام تمام راویان حدیث غدیر از میان صحابه، تابعان، دانشمندان و محدثان، از میان شیعه و اهل سنت، از آن روز تا امروز را جمع‌آوری نموده است. تعداد این راویان، 360 نفر است. 26 نفر نیز کتابی مستقل درباره غدیر نگاشته‌اند. بنده نیز چند قصیده درباره این روز بزرگ سروده‌ام که در دیوان اشعارم ثبت شده است. بعضی از آن‌ها را در جشن‌های غدیر از طریق ادبا خوانده‌ام. غدیر دریایی است که پایان ندارد. این دریای موج، عمق زیادی دارد، سواحل وسیعی اطراف آن را گرفته است و پر از گوهر و مروارید و مرجان است؛ برای کسی که در آن غور کند و خود را در دریای ولایت امیرالمؤمنین بیافکند. سپاس برای خداوند است که ما را به این مسیر هدایت نمود و اگر هدایت او نبود هدایت نمی‌شدیم. خداوند ما را بر ولایت علی امیرالمؤمنین (ع) ثابت قدم کن.

15- الغر المحجلين : معجم الکلام - التسلسل 846 - نسخه کتاب مجازی صفحه 374

ترجمه به فارسی :

الغر المحجلين

این وصف، به معنای افراد دارای سفیدی در چهره و پاها، درباره شیعیان امیرالمؤمنین (ع) در روز قیامت است. علی (ع) راهنمای «الغر المحجلین» به سمت بهشت نامیده شده است در حالی که پیشانی آنان، نور ساطع می‌کند. همان‌طور که خداوند متعال فرموده: «نورشان در جلوی آنان حرکت می‌کند.» اما کسانی که شیعه نیستند در تاریکی‌ها قرار دارند به طوری که وقتی دست خود را نمی‌بینند. هر که خدا برای او نور قرار ندهد نور ندارد. خداوند ولی مؤمنان است و آنان را از تاریکی‌ها به سمت نور می‌برد. آنان شیعیان علی (ع) هستند. اما ولی کافران طاغوت ملعون است که آنان را از نور ولایت علی به سمت تاریکی‌ها می‌برد. آنان اصحاب جهنم هستند و در آن جاودان خواهند بود.

16- وادی السلام : معجم الکلام - التسلسل 1225 - نسخه کتاب مجازی صفحه 528

ترجمه به فارسی :

وادی السلام

وادی السلام، قبرستان بزرگ شیعیان و مرقد دوستداران امیرالمؤمنین (ع) در همسایگی مرقد امام در نجف اشرف است. زمین غری [نجف] محل دفن میلیون‌ها نفر از مسلمانان است که ارواح مؤمنان با بدن‌های مثالی برزخی در آن مکان، جمع می‌شوند و تا روز قیامت در آن متنعم خواهند بود. در این قبرستان، مرقد هود نبی (ع) و صالح نبی (ع) و محل نماز امام زمان (ع) قرار دارد.

17- الوصی : معجم الکلام - التسلسل 1244 - نسخه کتاب مجازی صفحه 534

ترجمه به فارسی :

وصی

وصی، لقب مخصوص وصی رسول خدا (ص) امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) است. رسول خدا بارها به وصی بودن علی تصریح نمود؛ لذا او وصی رسول خدا است نه غیر او.

18- اولایه : معجم الکلام - التسلسل 1263 - نسخه کتاب مجازی صفحه 542

ترجمه به فارسی :

ولایت

ولایت به معنای ولایت تکوینی و تشریحی کامل و مطلق از ناحیه خداوند متعال بر تمام مخلوقات است. با این ولایت، فرد به لحاظ جان، مال و آبروی مردم اولویت دارد نسبت به خودشان. ولایت تنها با تصریح پیامبر اکرم(ص) و امامان معصوم (ع) ثابت می‌شود؛ مثل فرموده خداوند: «پیامبر اولی است نسبت به مؤمنان از خودشان.» و آیه دیگر: «ولی شما فقط خداوند، رسول او و کسانی هستند که ایمان آوردند و نماز را به پا می‌دارند و در حالی که در رکوع هستند زکات می‌دهند.» این آیه در شأن امیرالمؤمنین علی(ع) نازل شده است. پیامبر اکرم(ص) فرمودند: «هر که من مولای او هستم علی مولای اوست.»

این ولایت در امامان معصوم، ادامه یافت تا امام زمان ما مهدی (ع) که از ناحیه خداوند متعال، ولایت مطلق و کامل تکوینی و تشریحی بر انسان‌ها، اجنه، فرشتگان، آسمان‌ها و زمین دارد.

19- ولی الله : معجم الکلام - التسلسل 1264 - نسخه کتاب مجازی صفحه 542

ترجمه به فارسی :

ولی الله

ولی الله لقب امیرالمؤمنین علی (ع) است. در اذان و اقامه شهادت به ولایت او مستحب است؛ همان‌طور که سلمان محمدی در روز غدیر خم در حضور پیامبر اکرم(ص) در اذان و اقامه چنین شهادتی داد. همچنین هر کس از معصومان که ولایت تام و کامل دارد ولی الله است.

20- ید الله : معجم الکلام - التسلسل 1312 - نسخه کتاب مجازی صفحه 564

ترجمه به فارسی :

ید الله

این وصف، مخصوص امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) است که رسول خدا(ص) چنین لقبی به او داده است: «یا علی! تو دست گشوده خداوند و چشم بینای او هستی ...» در زیارت مأثوره امام می‌خوانیم: «سلام بر دست گشوده خداوند ...» یک جوان اعرابی به عمر شکایت کرد که وقتی داشت زنان مسلمان را تماشا می‌کرد علی (ع) به او ضربه‌ای زد. عمر به این لقب اعتراف

کرد و گفت: «چشم خداوند تو را دیده و دست خداوند به تو ضربه زده است ...». خداوند می‌فرماید: «دست خداوند بالای دست‌ها است.»

21- یعسوب الدین : معجم الکلام - التسلسل 1323 - نسخه کتاب مجازی صفحه 568

ترجمه به فارسی :

یعسوب الدین

این وصف، به معنای رییس و رهبر دین، لقب مخصوص امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع) است که رسول خدا (ص) بر او نهاده است: «علی یعسوب دین و قائد الغر المحجلین است.»

آیه الله العظمی - شاهنشاه - ولی الله - يد الله - امیر المؤمنین - یعسوب الدین -
قائد الغر المحجلین - صوت العدالة

برای مشاهده کامل این مطلب و دریافت اطلاعات بیشتر به آدرس زیر
مراجعه گردد

<https://almilani.ir/emamali>